

[Weikop.]

selvfølgelig glæde mig, men jeg tror det ikke, og jeg for mit Vedkommende vil gerne give mit Partis Tilslutning til, at man — hvis Lukkelovsudvalget ikke er færdigt — da forlænger den midlertidige Lov til Udgangen af November Maaned.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Steen: Der er knyttet mange og mange forskellige Interesser til Spørgsmaalet om, hvilke Lukketider man skal have for Butikkerne; der er de handlendes Interesser, der er Personalets, og der er endelig Forbrugernes. Men naar jeg skal give Udtryk for, hvordan jeg har opfattet den midlertidige Lukkelovs Virkninger, kan jeg sige, at jeg er kommet til det Resultat, at jeg tror, den virker mere tilfredsstillende for de handlende og for Personalet end for Forbrugerne, og at der er ganske særlige Forhold i Tiden, som bevirker dette: der er Vareknaphed i al Almindelighed, men der er yderligere visse Varer, som kun lejlighedsvis fremkommer, og fremkommer i beskedne Mængde, og som alle derfor kappes om at faa fat i. Og i saa Henseende er de Mennesker handikappet og ude for store Vanskeligheder, som ikke har Dagen til deres Raadighed og kan gaa paa Indkøb paa de Tider, da Butikkerne er aabne. Jeg deler derfor de Ønsker, man har haft i det høje Landsting, om den korteste mulige Forlængelse af den midlertidige Lovgivning, Ønsker, som har fundet Udtryk i den Ændring, der i Landstinget er indført i det oprindelige Lovforslag.

Den Ændring, der omhandler Lukketiden paa de sidste Søndage forud for de i Forslaget nævnte Helligdage, tilsigter en baade rimelig og forstandig Ordning, som jeg er glad ved nu bliver gennemført.

Jeg kan i øvrigt med den Motivering, som den højtærede Minister har fremført, og som man jo maa erkende Rigtigheden af, anbefale Forlængelsen af den midlertidige Lukkelov for det foreslaaede Tidsrum.

Alvilda Larsen: Mit Parti kan tilslutte sig det Synspunkt, som det af Handelsministeriet den 5. Marts 1947 nedsatte Udvalg har fremsat om, at det ikke vilde være hensigtsmæssigt paa nuværende Tidspunkt, med Varemangel og Rationering, at lade den midlertidige Lov om Lukketider afløse af nye, varige Bestemmelser. Det er i Forvejen yderst vanskeligt paa dette Omraade at faa en Ordning, som

kan tilfredsstillende alle de Parter, der berøres af en saadan Lovgivning, og det bliver naturligvis endnu vanskeligere at naa frem til den mest tilfredsstillende Ordning under unormale Forhold.

Ved Behandlingen af den midlertidige Lov af 1. Juni 1946 gjorde mit Parti det Synspunkt gældende, at den midlertidige Lov maatte betragtes som et Gode, idet man, inden man gik til en gennemgribende Revision af Lukkeloven, kunde faa Lejlighed til i Praksis at se, hvordan de nye Lukkebestemmelser vilde virke. Disse Erfaringer kunde saa maaske hjælpe os til at finde frem til den helt rigtige Ordning, som kunde tilfredsstillende baade de handlende og Forbrugerne. Der er for os ikke nogen Tvivl om, at den kortere Arbejdstid, som Butikkernes Personale opnaaede gennem den midlertidige Lov, er et stort Gode og et stort Fremskridt, og vi fra vor Side vil ikke medvirke til nogen Ordning, der kan bringe dette Gode eller dette Fremskridt i Fare. Det er en stor Gruppe Mennesker, det drejer sig om, og de har Krav paa anstændige Arbejdsvilkaar, hvad jo i allerhøjeste Grad er betinget af Arbejdstidens Længde. Butikkernes Weekend-Lukning fremmer ogsaa den Udvikling, som alle arbejdende og som vi er Tilhængere af, nemlig en Udvikling henimod en almindelig Weekend i alle Erhverv.

Derimod er Forbrugernes Erfaringer med Hensyn til den midlertidige Lukkelov jo yderst daarlige, og det er med Rette, at Forbrugerne er utilfredse. De selverhvervende Kvinder har store Vanskeligheder med deres Indkøb, og det er forstaaeligt, at det er dem, der gør sig til Talsmand for en længere Aabningstid om Lørdagen, ikke fordi de ikke ønsker Butiksmedhjælperne en rimelig Arbejdstid — den tror jeg ikke de ønsker at antaste —, men fordi det i Virkeligheden er umuligt for mange selverhvervende Kvinder at faa gjort tilfredsstillende Indkøb paa den korte Tid, der staar til deres Raadighed nu. Den midlertidige Lovs Bestemmelser om Aabningstid til Kl. 20 om Fredagen og til Kl. 17,30 de øvrige Dage praktiseres nemlig overhovedet ikke. Hvis disse blev overholdt, var det muligt ogsaa for selverhvervende Kvinder at faa det nødvendige købt ind, saa vilde nemlig Indkøbene blive fordelt over samtlige Ugens Dage. Men i Øjeblikket hersker der, som det ogsaa er blevet sagt fra anden Side her, et frygteligt Virvar, og det er det, der volder de selverhvervende Husmødre det største Besvær. Der er nemlig ikke blot forskellige